

bericht der k. k. Lehrerbildungsanstalt zu Laibach“, ktero knjigovez Mihelač prodaja po 15 kr., slovenski prevod pa po 10 kr. Kar se iz prodane (nemške in slovenske) knjige skupi, se bode darovalo društvu „Sola“. Želeti je, da nemška knjiga pride v vse tiste nemške kroge, ki razjasnila potrebujejo o Gariboldijevem pisanju.

— (*Vabilo k Preširnovi slavnosti v Vrbi na Gorenškem*) 15. septembra t. l. ob 11. dopoldne. Program: 1. Slavnostni govor g. dr. J. Razlag-a. 2. Odkritje spomenične ploše na Preširnovi rojstveni hiši in blagoslovljenje po g. župniku L. Pintar-ju iz Breznice. 3. „Na Preširnovem domu“, slavospev, spisal J. Stritar, zložil dr. B. Ipavec za zbor, čveterospev, tenor in bariton-solo; 4. „Strunam“, besede Fr. Preširna, napev Dav. Jenka; 5. „Soldaška“, besede Fr. Preširna, napev dr. B. Ipavca; — poje pevski zbor ljubljanske čitalnice; gg. J. Meden in J. Nolli sta blagovoljno prevzela tenor- in bariton-solo v slavospevu. 6. Konečni govor gospoda profesorja J. Zupan-a. — Deležniki slavnosti se iz Ljubljane odpeljejo 15. septembra ob 1/4 7. uri zjutraj z gorenskim vlakom do postaje Lesce-Radoljica, odkodar se društvo podá ob 1/2 10. uri v bližnjo Vrbo. Po končani slovesnosti je odhod v Bled, kjer bo skupni obed in popoldne veselica. — Izkaznice za znižano vožnino na južni in Rudolfovi železnici od vseh postaj med Beljakom-Mariborom-Ljubljano in Trebižem se dobivajo pri dotičnih čitalnicah in pri odborniku pisateljskega društva gosp. Josip Nolli-u v sobi dramatičnega društva (čitalnica) v Ljubljani od 5. septembra naprej.

Odbor društva slovenskih pisateljev.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Kakor se tudi v vladnih časnikih bere, začno se deželni zbori še le novembra meseca in v kakih 6 tednih jih bode zopet konec. Sama nova „Presse“ se huduje o tej sili, ki se dela deželnim zborom, da v prenapeti hitrici morajo rešiti svoje naloge ali pa cele kupe opravi na stran djati do drugega zbora, ki pa zopet le par tednov traja. „Hitro šešmariti proračun deželni s prikladami, potem pa voliti poslance v državni zbor, to so večne litanije deželnih zborov“. Tako piše „Neue fr. Presse“. — Ako se taki glasovi čujejo v centralističnem listu, je pač preočito, da je to sistematično postopanje, deželne zборе po zborih samih vničiti, in vse ustavno delovanje žrtovati državnemu zboru. In vendar so deželni zbori en kos toliko hvalisane „ustave“ avstrijske!

— „M. Revue“ pripoveduje, da bode postava o predrugačenji volitev poslancev v državni zbor zvonec nosila v prihodnjem državnem zboru.

Srbija. Iz Beligrada. — To vam je bila sijajna svečanost na čast vstoljenja mladega srbskega kneza Milana IV., da srbski narod takošne ne pomni, od 21. do 27. avgusta. — „27. avgusta“ — rečemo zato, ker ta dan se je vršila taka demonstracija na čast ruskega zastopniku, da vsak prijatelj Avstrije mora obžalovati njeno postopanje o tej svečanosti. Kar svet pomni, ni bilo toliko naroda domačega in tujega v Beligradu, kakor 22. in 23. avgusta. Po suhem in po parobrodu je vrelo ljudstvo one dneve v glavno mesto Srbije, in v Zemunu je avstrijska policija imela na kupe pošla, da je ljudem brez potnega lista branila pohod Beligrada. Turčija pa ni branila Bosnjakom in Hercegovincem iti na svečanost, marveč jim je rekla: „idite le! ko bi vam to branili, rekla bi nam Evropa, da smo

barbari“. Ruska vlada je poslala najodličnejšega kneza Dolgorukega, Črnogora pa vojvodo Vukotića; zastopnik Italije je knezu Milanu celó izročil svetinje reda Mavricijevega. Avstrija je svojemu konzulu — ob-skurnemu Kallay-u, kakor ga „Neue fr. Presse“ imenuje — izročila mandat zastopstva; povabljene občine avstrijske niso imele nobenega zastopnika. Z venci in zastavami nališpanih hiš, slavolokov, svečanosti cerkvene in slovesnosti družih, gostovanj pri knezu in pri občini Beligradski, napitnice, produkcij vojaških in vsega drugega, kar se je godilo slavnostne dni v Beligradu, ne moremo popisati na drobno, ker celi list bil bi premajhen za ves popis. Kjer koli pa se je mladi pa čvrsti knez Milan prikazal, povsod so mu doneli navdušeni živio-klici. V svoji proklamaciji, ki jo je knez izdal na narod, naznanja, da vzame vlado v svoje roke, zahvaljuje se narodu za izvrstno njegovo obnašanje ob času nevarnem in da je radostno sprejel potomca Obrenovičevega; potem obeta, da se hoče vrednega kazati misli kneza Mihajla, čegar ime mu bode svetilo na poti do lepe prihodnosti Srbije; zahvaljuje se regentom; raduje se, da nastopi vladarstvo kot ustavni knez in da hoče složno z narodno skupščino delati na blagor kneževine; kaže pa tudi, da je še mnogo nerešenih nalog in prosi uradnike, da ga podpirajo, in narod, naj ima zaupanje v svojega kneza. Izvolil si je knez za svoje ministre zopet one može, ki so dozdej tako srečno vodili kneževino. Blaznavac, ministerstva predsednik, je minister vojske in komunikacij, Ristić minister vnanjih zadev, Milojković notranjih, Panta Jovanović financ, Velković (začasno) pravosodja. Bivša ministra Deli-Marković in dr. Matić sta imenovana senatorja; stari Gavrilović je postavljen v mir.

Prusko. Iz Berolina. — Ta teden je „teden 3 cesarjev“ v Berolinu. Vsa Evropa radovedno pričakuje, kaj bode konec tega shoda. Razmere Avstrijske v Cis- in Translajtaciji niso nikakor še vredjene; vse ima le podobo provizornosti. Malo bolje stojé reči v Nemčiji: nasprotstvo med severno in južno Nemčijo, ktero je oglušila vojska Francoska, zopet stopa očitno na dan; posebno so strune napete med Bavarsko vlado in Prusko; razpor sega tako daleč, da Bavarski kralj, povabljen v Berolin, ne pride tje, in da je Bavarskim princem celó prepovedal, da nobeden ne sme udeležiti se omenjenega shoda. Tudi kralj Virtemberški ne pride. Naj pritisne od zunaj le majčkina nezgoda, pa bode konec tisti „nemški edinosti“, po kateri je tako silno greben zrastel celó Avstrijskim Nemcem in nemčurjem. Vsak pravi prijatelj Habsburške monarhije je tedaj močno v strahu, da ne bi se skuhalo te dni v Berolinu kaj tacega, kar bi utegnilo na izmerno škodo biti Avstriji. Ta strah se bode vlegel le tedaj, ako se stanovitno prijateljsko porazumljenje ustanovi med cesarjem Avstrijskim in carom Ruskim. Bog daj!

Zitna cena

v Ljubljani 31. avgusta 1872.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 40. — banaške 7 fl. — — turšice 4 fl. — — soršice 5 fl. 20. — rži 3 fl. 40. — ječmena 2 fl. 80. — prosa 4 fl. 50. — ajde 4 fl. 10. — ovsa 2 fl. 10. — Krompir 1 fl. 90.

Kursi na Dunaji 3. septembra.

5%, metaliki 66 fl. 50 kr. Ažijo srebra 107 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 81 fl. 40 kr. Napoleondori 8 fl. 73 kr.